

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1871.

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἐκάστ. φύλ. » 5

ΕΥΣΕΒΗΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑ.

«Νά δπάγω νά κοιμηθῶ, μῆτερ;» — ἠρώτησεν ἡ μικρά Μαρία τὴν μητέρα της περὶ τὸ δειλινὸν ἡμέρας τινός.

«Ἡμεῖς ὅλοι σηκωνόμεθα πολλὸ πρωί, — εἶπεν ἡ μήτηρ της στραφεῖσα πρὸς ἐμὲ, — ἡ δὲ μικρά Μαρία εἶναι τόσο καλὴ, ὥστε φροντίζει διὰ τὸ μωρὸν μας ὅλην τὴν πρωίαν, ἐν ᾧ ἐγὼ καταγίνομαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ οἴκου· διὰ τοῦτο ἔχει χρεῖαν ὀλίγου ὕπνου πρὶν τοῦ δείπνου, ὅποταν ὁ πατήρ μας ἔρχεται ἀπὸ τὸν ἀγρόν.»

«Μάλιστα, κόρη μου» — εἶπεν ἔπειτα εἰς τὴν Μαρίαν.

Ἡ Μαρία πρὶν πλαγιάσῃ, ἐγονάτισε παρὰ τὴν κλίνην καὶ ἐπανέλαβε τὴν ἐξῆς προσευχὴν, τὴν ὅποیان συνιστῶμεν εἰς ὅλα τὰ παιδιά.

«Ἴδοὺ πλαγιάζω διὰ νά κοιμηθῶ, παρακαλῶ τὸν Κύριον νά μὲ διαφυλάξῃ· ἐάν δὲ ἀποθάνω πρὶν ἐξυπνήσω, τὸν παρακαλῶ νά παραλάβῃ τὴν ψυχὴν μου· τοῦτο δὲ ζητῶ διὰ χάριν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.»

«Ἀλλὰ, Μαρία μου, — τῆς εἶπον, — ἀφ' οὗ ἐτελείω-

σε καὶ ἐπλαγιάσε, — τὰ μικρά μου παιδιά λέγον τὴν προσευχὴν τῶν μόνων ὅταν μεταβαίνουν εἰς τὸ κρεβάτι τὸ ἑσπέρας.»

«Καὶ δὲν κοιμῶνται καθ' ὅλου τὴν ἡμέραν;» — ἠρώτησεν ἀφελῶς ἡ Μαρία.

«Μάλιστα, τέκνον μου, — ἀπεκρίθην, ἡ μικρά μου Λουκία πάντοτε κοιμᾶται ὀλίγον κάθε μεσημέρι.»

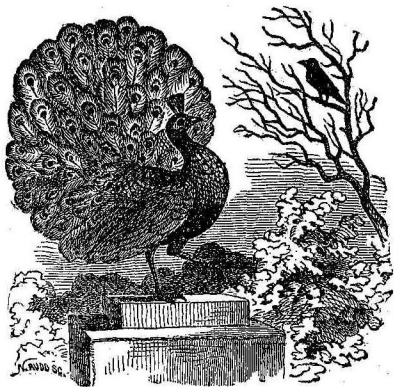
«Ἐγὼ, κυρία μου, ἐπρόσθεσεν ἡ μικρά Μαρία, — ἀγαπῶ πάντοτε ὁ Κύριος νά μὲ διαφυλάττῃ ὡς ἂν κοιμῶμαι.»

«Αὕτη εἶναι ἰδική της συνήθεια, — παρετήρησεν ἡ μήτηρ της, — καὶ εἶναι ὡραία συνήθεια. Ὅποταν καὶ ὡς ἂν πλαγιάζει διὰ νά κοιμηθῇ, ἀδιάφορον ἂν εἶναι ἡμέρα ἢ νύξ, πάντοτε ἐπαναλαμβάνει τὴν προσευχὴν ταύτην.»

Τὸ κοράσιον τοῦτο εἶναι μόνον τριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐγὼ ἡ διηγουμένη τὴν ἱστορίαν ταύτην, ἂν καὶ ᾧ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τόσα ἔτη, οὐδέποτε διενοήθην νά συστήσω τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Θεόν, ὡς ἂν κοπιᾶσμένη ἀπὸ τὰς ἐργασίας καὶ φροντίδας τὰς οἰκιακὰς, ἔγυρνα ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην μου, διὰ νά ἀναπαυθῶ, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἀκίμῃ εἰς τὸ μεσουράνημα. Ἡ μικρά Μαρία μὲ ἐδίδασκεν ἐν ὡραῖον καὶ πολλὸ ὠφέλιμον μάθημα.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν ἄρα γε πολλὰ παιδιά, νὰ πολλοὶ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον βταν κοιμῶνται τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ ὅταν πλαγιάζουν τὸ ἑσπέρας διὰ νά κοιμηθῶν τὴν νύκτα, οὕτε προσευχὴν καμμίαν λέγουν, οὕτε καὶ τὸν Θεὸν ἐνθυμοῦνται; Φοβοῦμεθα, ὅτι εἶναι πολλὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ εὐσεβὲς παράδειγμα τῆς μικρᾶς Μαρίας θὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα σωτήριον εἰς αὐτὰ, ὥστε τοῦ λοιποῦ νά ἐνθυμῶνται, ὅτι καὶ χρέος τῶν εἶναι καὶ συμφέρον τῶν νά ἐπικαλῶνται τὴν

ἐπιτήρῃσιν καὶ βοήθειαν ἔχειν, ὅστις ποτὲ δὲν νυστάζει καὶ ποτὲ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

Ο ΤΑΩΣ.

Τὸ ὥραϊον τοῦτο πτηνὸν ἔχει σῶμα κομψόν, πτερὰ λαμπρά, καὶ βάδισμα σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπές· ὦν δ' ἀγέρωχος διὰ τὸν λαμπρὸν αὐτοῦ στολισμὸν, ἀνυψοῖ τὴν κεφαλὴν του ὑπερηφάνως, καὶ ὅταν βλέπῃ, ὅτι ἔχουσι τὰ βλέμματά των πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένα οἱ ἄνθρωποι, ἐπαιρόμενος διὰ τοῦτο, ἀνοίγει πομπῶς ἐν εἵδει ῥιπίδος τὰ πτερὰ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ, τῆς ὁποίας τὰ χρυσαῖα καὶ κυανᾶ χρώματα καὶ οἱ ὀφθαλμοί, οὗς ἕκαστον πτερόν αὐτῆς φέρει, προσδαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, θαμβοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες βλέπουσιν αὐτόν. Ὑπὸ τοιαύτην λαμπρὰν μορφήν παρουσιάζεται ὁ ταῶς εἰς τὸν θῆλυν ὅπως ἐλκύσῃ αὐτόν.

Ὁ θῆλος ταῶς δὲν ἔχει τὰ πτερὰ τόσον λαμπρὰ, ὅσον ὁ ἄρρην. Λέγουσιν ὅτι τὰ πτηνὰ ταῦτα κατὰγονται ἐκ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ὅτι ἄλλοτε ἦσαν τόσον σπάνια, ὥστε μόνον εἰς τὰς ἀλλὰς τῶν Πριγκήπων ἔβλεπέ τις αὐτά· ἀλλ' ἤδη, ἐξοικειωθέντα πρὸς τὰ ἡμέτερα κλίματα καὶ γενόμενα κατοικίδια ζῶα, χρησιμεύουσι καθὼς οἱ χῆνες, ὡς φύλακες ἀγροπνῶν τῶν οἰκιῶν· ἡ ἀηδὴς ὅμως καὶ μελαγχολικὴ αὐτῶν φωνὴ ἐλαττώνει πολὺ τὴν ὥραιότητα τοῦ πτερώματος αὐτῶν.

Ὁ ταῶς τρώγει κριθὴν καὶ ἄλλα γεννήματα. Ὑπάρχουσι καὶ λευκοὶ ταῶ, οἵτινες εἶναι κοινότατοι εἰς τὰ βόρεια μέρη. Ὁ ἰαπωνικὸς ταῶς ἔχει καλλονὴν σπανίαν.

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Ὁ Ἰωσήφ Βάρρας ἐκατοῖκε εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, 1779. Ἦτο δὲ παιδίον γενναῖοφρον, καὶ ἡγάπα τὴν

μητέρα του, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πατρίδα του. Ἄν καὶ μικρὸν παιδίον ἦτον ὅμως ἀληθὴς δημοκρατικὸς τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν.

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα ὑπὲρ ἐλευθερίας, κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν τῶν δημοκρατικῶν εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν ὡς τυμπανιστής. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν ψυχῇ τε καὶ σῶματι καὶ ἦτο πρόθυμος νὰ ὑπομείνῃ πᾶν εἶδος σκληραγωγίας καὶ στερεώσεως καὶ νὰ κάμῃ πᾶσαν θυσίαν ὅπως ἐλευθερωθῇ τῆς τυραννίας ἣ πατρὶς τὴν ὁποίαν τόσον περιπαθῶς ἡγάπα. Ἐν ᾧ δὲ ἦτον οὕτω πως ἐνησχολημένος δὲν ἐλησμονεῖ τὴν φιλοστοργὸν μητέρα του· ἀρκοῦμενος μὲ τὸ καθημερινὸν σιτηρέσιόν τε ἔστειλεν εἰς αὐτὴν δόλοκληρον τὸν μισθὸν του!

Τὸ σύνταγμα του διετάχθη νὰ πορευθῇ εἰς τὸ Λαβανδῆ, ὅπως καταπολεμήσῃ σῶμά τι στρατιωτικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα τῶν βασιλικῶν. Ὁ ἀγὼν ἦτο σφοδρὸς ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο κόμματα ἐμάχοντο μὲ μέγα πείσμα. Τέλος ἡμέραν τινα ὁ μικρὸς Βάρρας εὐρέθη περικυκλωμένος ὑπὸ ἀποσπάσματός τινος ἐχθρικοῦ, ἐξ ἑκκοσι περίπου στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι μὲ προτεταμένους λόγχας ἀπήτησαν παρ' αὐτοῦ νὰ φωνάξῃ «Ζήτω Λουδοβίκος ὁ δέκατος ἔβδομος!»

Εἰς τὴν δεινὴν ταύτην θέσιν εὐρεθεὶς ἔρριψε βλέμμα ἐταστικὸν ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς του, ἔπειτα ἐκβαλὼν τὸν πῖλόν του καὶ ἀτενίσας ἐπὶ μίαν στιγμὴν πρὸς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν καὶ τὴν καταπράσινον γῆν, τὸν ὕψωσεν ὑψηλὰ καὶ ἐκραύγασε «Ζήτω ἡ Δημοκρατία.» Μόλις εἶχε προφέρει τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ εἰκοσι λόγχαι διεπέρασαν τὸ σῶμά του καὶ τὸ ἐξήλπωσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους νεκρόν. Ἀπέθανεν, ἀλλ' ἡ μνήμη του ζῇ καὶ θὰ ζῇ ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἱστορία. Ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἥτις εἶναι ἐκ Θεοῦ, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς εἶναι ἀρεταί, αἱ ὁποῖαι ἐπιζοῦν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀτόμου, οἱ δὲ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν πρέπει πάντοτε νὰ γυμνάζωνται εἰς αὐτάς, ἐὰν ἐπιθυμοῦν ν' ἀφήσουν τὴν μνήμην των ἀθάνατον, καὶ προετοιμασθῶσι κάλλιον διὰ τὸν οὐρανόν.

Η ΓΡΑΦΗ.

«Ἐλθέ καὶ κάθισον πλησίον μου — εἶπεν εὐσεβής τις ἱεροκλήρυς εἰς τινα τῶν φίλων του, ὀλίγας ὥρας πρὶν ἀποθάνῃ. — Θέσας δὲ τοὺς βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, «Ἄς ὁμιλήσωμεν — εἶπε, — περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς ἄλλης ζωῆς. Μὴ κλαίῃς δι' ἐμέ· εἶμαι εὐτυχής. Συλλογίζου περὶ ἐμοῦ καὶ ὁ συλλογισμὸς οὗτος ἂς σε ὠθῇ πρὸς τὰ ἐμπρός. Οὐδέποτε